

MANDARANCINI

osamdesetih smo posadili
titove mandarine sa otoka vange
u naš vrt
devedesetih se njegov portret
zajedno s knjigama na ćirilici
razglednicama iz jugoslavije
i fotografijama školskih prijatelja
preko noći izbrisanih iz naših života
preselio iz dnevne sobe u ormar
iz ormara u konobu
konobe u ostavu
promatrao nas je sad bivši život
kroz naočale i osmijeh
sa najudaljenije police
pod koju smo odlagali kašete
kilogram za kolače
četiri za džem
jedna za mandarancine
brojala je savjest
gdje su se nastanili
jesu li našli nove simpatije
sjećaju li se
kucalo je sve glasnije
ispod debelog sloja prašine
iz ostavine utrobe

KAD ZATVORIM OČI VIDIM MODRO

do plaže svakog dana
pet uzbrdica tri nizbrdice
makadamom šutiram kamenje
u automobilske gume
prašina se uvlači u uši oči kosu
odbacujem odjeću šugaman i ravno u more
fabio nosi noninu ležaljku i suncobran
vidi se iz daljine kao svjetionik
moje grudi još nisu narasle
prošla bih za dječaka
ali on me primjećuje
nemušti jezik u službi je ljeta
lomi se prilagođava
kao kosa pod težinom soli
parlo inglese e italiano
tata kaže *djeca ne nose brigu na leđima*
ali nije tako
odrastanje je bolest koja se uvukla u nas
kao u đurđino tijelo dijagnoza
šapuću nonići u hladu
uz bevandu i karte
noga joj je teška poput maslinovog debla
i prošarana žilama pritokama
ne smije na more
po cijele dane leži pod ventilatorom
mi je posjećujemo u večernjim satima
mame šalju kolače i voće
fabijeva bezbrižnost ne zna za dijagnoze
hrli na narančastu bovu
izranja poput mandarine iz vode

dugo se dobacujemo loptom
skačemo za njom
voda nam ulazi u usta i nos
izlazi u obliku smijeha
nećemo priznati jedna drugoj
u fabija smo sve zaljubljene
on odiše lakoćom i izobiljem
u nas se već uvukao nagovještaj sjeta
nije samo đurđa
fabio priča o bejzbolu i gradovima
roditelji ga voze kud poželi
ne mora svakog dana
nositi tešku torbu na trening
a ja odlazim s plaže ranije nego drugi
tri nizbrdice jedna uzbrdica
poslije do kuće još dvije i dvije
fabio skuplja noninu ležaljku i suncobran
od njegovog pogleda moje male grudi se šilje
pred rastanak mi pruža loptu
ispisano ime i broj telefona
ci vediamo la prossima estate
međunarodni su pozivi skupi
i ne znam što bih rekla
naginje se da me poljubi
moje se prijateljice hihoću i bježe

kosa nam se pretvorila u grane
prezrele smokve ljeto je na izdisaju
ne znam da je takvih bezbrižnih
još za prsta jedne ruke
dok drugdje započinje život
rana je jesen u primorskim gradovima najtužnija
čekajući ljeto još 280 puta
pogledom tražim suncobran

i njega nema
i ono dolazi
iz daljine mi maše nona
sto bene grazie
fabio ti abbraccia
ovog je ljeta otišao
na talijansku rivijeru
i naša je đurđa otplovila
ka svom svjetioniku

BOB ČETVEROSJED

sa majčinog kredenca promatra me
prašnjava fotografija
četiri para očiju
ravno u aparat
vire iz kutije ispisane flomasterom
bob četverosjed

pernatu jaknu sam naslijedila od sestre
na stopalima ispod cipela najlon vrećice
vodootpornu obuću nose oni što skijaju
i roditelji ih šalju na zimovanje
smrznutim ulicama
kroz snijeg gdje je bila livada do plaže
šuškaju dolaze druge najlon vrećice
plazimo jezike lovimo kristaliće
bacamo grude u more
i jedni drugima pod majice
uvlačimo se u toplinu tijela
pahulje se tope na koži
ruke su sve hladnije
tražimo najviše uzbrdice
vučemo za sobom kartonsku kutiju
džepnim nožićem izrezujemo otvore
trebat će nam kočnice
spuštamo se s vrha ceste
stražnjice su nam mokre
mišo stražari na raskršću
kad nam đonovi zaplešu na poledici
maše vozačima da stanu
kartonski bob se okreće
sad naprijed čas kližemo naopačke

kormilarimo da ne udarimo u banderu
ujedinjeni u smijehovrisku
dok mrak zviždi za nama
majke istrčavaju na cestu
hvataju se za glavu
naletjeti će na vas auto
brzo kući hladno je
unutra pucketaju drva
odjeća se suši
stišćem prste prozirne kao papir
neki su klinici dobili batine
neki sutradan putuju na bloke
na TV-u zimska olimpijada
praznina se s ekrana širi kao promrzlina

sa kredenca me gleda bijela fotografija
poput pečata na mojim prstima
u ušima šušte vrećice
ni stopala mi u njih ne bi stala

otkad nije padao snijeg na moru